

Кошти тут не державні, вони надходять від рекламодавців. Фільми знімають успішні режисери і сценаристи. Вони повністю забезпечені, бо в продюсерів повний лад у грошах. Режисер думає тільки про творчість, а коли їх запитують, чому не беруть участі в конкурсах Держкіно, вони відповідають: «Не хочемо бруднитись...». Чому так? Тому що в Держкіно для фінансування кінострічок надаються кошториси складені ще за радянськими інструкціями. Вони не відображають дійсності. Приклад. Статті витрат на створення декорації та оренда декорації. Всі начебто орендують декорації. У кого? Це питання. Насправді в більшості випадків декорації створюють-

ся. Тут уже щось не так. А це державні кошти. З ними не жартують і ними не маніпулюють. Чи не краще державі вкладати кошти в успішні прозорі проекти? Гроші йдуть завжди до грошей.

Це дуже добре, що держава фінансує кіно, але моя думка: кошти повинні йти насамперед на підтримку інфраструктури кінематографа. На викладачів – сьогодні вони працюють за копійки, на студентів – це майбутні кадри. На якісні перспективні сценарії. Якщо кошти державні, якщо існують державні кінопідприємства, то й Держкіно має передовсім підтримувати ці установи.

Київ. 31.08.2017

Кіноаматори. Освоєння українського простору

XII Міжнародний кінофестиваль аматорського кіно «Кінокімерія» відбувся в Херсоні 15–16 вересня. Мені випало бути членом журі. Робота, скажу щиро, нелегка – довелося переглянути величезну кількість фільмів, добре, хоч короткого метра. Не всі вони рівноцінні, але за кожним – старання і творчі зусилля. Судячи з того, що з кожним роком кількість фільмів зростає, фестиваль набуває обертів і популярності. Цього року точну цифру фільмів навіть важко назвати, вона сягнула далеко за 200. І серед них було чимало таких, що сприймалися з інтересом і навіть із захопленням. Кінофестиваль у Херсоні став ще престижнішим, відколи його взяла під свій патронат UNICA. Особливо урочистим моментом цьогогорічної «Кінокімерії» стало вручення призів переможцям МКФ аматорського кіно під егідою UNICA, що відбувся у серпні в німецькому місті Дортмунді: змагалось близько сорока країн, і всі три головні нагороди – золоту, срібну і бронзову – здобули українські фільми. Вручила нагороди віце-президент UNICA Джейн Гласс, яка прибула з Франції. А для участі в конкурсі того МКФ українські фільми пропонує саме «Кінокімерія».

Як бачимо, дванадцятирічні зусилля організатора і директора фестивалю Євгена Максимова принесли добрі плоди. Ідею запропонували херсонські аматори, її підтримали члени НСКУ Юрій Ріпенко і Владислав Таранюк, долучились Міністерство культури, Держкіно та місцева влада – і 2005 року фестиваль стартував як Всеукраїнський. А вже наступного року в ньому брали участь 62 фільми з України. Тоді нагороди виборювали представники аматорських студій з багатими традиціями: Дніпро (студія «Веснянка»), Вінниця, Луцьк. Нинішній фестиваль засвідчив дуже широку географію – аматори з 16 областей і Києва. З великої програми Херсонської області цікавим і пізнавальним був фільм «Животворне світло Таврії» Сергія Уса і Олександра Глуценка. Найбарвистішу анімацію запропонували діти згаданої «Веснянки», просто невичерна фантазія дітей від 7 до 14 років, котрі, окрім власних сценаріїв, переносять на екран і літературних персонажів. Дніпропетровська область (с. Славгород) потішила також сучасною дотепною інтерпретацією казки про зо-

лоту рибку (автор Ліза Соколова, перше місце в номінації «Найкращий аматорський фільм») – така рідкісна і цінна риса, як гумор, не могла не зворушити. Волинь запропонувала пізнавальну програму про унікальний Черемський заповідник. Креативністю й енергією позначені роботи з Хмельницька (прес-клуб «Юний журналіст»). Цікаві програми зі Львівщини («Віра & наука» львівського студента Володимира Антонова здобула друге місце в номінації «Найкращий аматорський фільм») та Івано-Франківщини (у віддалених горах Верховинського району живе ветеран аматорського кіно, який веде народну студію «Полонина», і завдяки йому ефект присутності на фестивалі «Полонинське літо» в Криворівні був повним). Переможцями в номінації «Найкращий аматорський фільм, створений дитячими аматорськими студіями» стали два фільми: «Історія театру» В. Ларіонова, Л. Мережко, керівник С. Ларіонов (Харків) та «Прогулянка пана Піпа» Кароліни Пилипенко, керівник Н. Власова (Дніпро).

Запам'яталися стрічки з Полтави, зокрема активність Ігоря Педана, а також чималенька програма (16 фільмів) із Донецької області: стрічку Наталі Карабет «Танець в холодильнику» на мою пропозицію відзначено спеціальним дипломом (за втілення вічного потягу до мистецтва). Київ традиційно найцікавіші роботи подав у номінацію «Найкращий студентський фільм», тут нагороди дістались Оксані Войтенко («Кордон для Віри») та Світлані Федонюк («На читали»).

Окрема програма зарубіжного кіно складалася з робіт не тільки країн пострадянського простору, а й з Іспанії, Болгарії, Ірану, Індії, США. Були дуже сильні роботи, які не назвеш аматорськими. Найсвітліше враження залишила болгарська анімація «Ведмежа послуга», а найпохмуріше – програма іспанських стрічок на кримінальну тему.

А поруч, у холі кіноконцертного залу «Ювілейний», де відбувалося це дійство, свою виставку розгорнув болгарський карикатурист, дизайнер і графік Валекс (Валерій Александров), потішивши нас своїми дотепними і вишуканими роботами.

Лариса Брюховецька